

Dícsérlek, Uram, tégedet

Hálaének a haláltól való szabadulásért

Béza T., 1519–1605

30. zsoltár, Bourgeois L., Genf, 1551

A E/gis F#m C#m D F#m H⁷ E

1. Dí-csér-lek, Uram, té-gedet, Mert te megtar-tál en-gemet,

A D/fis E D E A F#m D Hm⁷ E⁷ A

És ke-gye - sen fel-e - me-lél, El-lenségimtől meg-mentél,

F#m C#m D A E E⁷/d A/cis H⁷ E

És meg nem en-gedéd azoknak, Hogy nyavalyámon vígadjanak.

2. Hogy felkiálték tehozzád, Nyavalyámat meggyógyítád, És hogy én csaknem a sírba, Esném a halál torkába: Ismét feltámasztál engemet, Pokoltól megmentéd lelkemet.

3. Istenes hívek és szentek, Az Úrnak énekeljete, Áldjátok őtet mindvégig, Mert nem haragszik sokáig, Az ember alig gondolhatja, Mily hamar elmúlik haragja.

4. De az ő kegyelmessége Rajtunk megmarad örökre. Néha oly dolgom érkezik, Min este szívem bánkódik, De reggel, mihelyen felkelek, Azonnal víg örömet lelek.

5-8. ---